

Bronisław Jastrzębski

Profesor Bronisław Jastrzębski należy do grona wybitnych prawników administratorów w Polsce, a jego dorobek naukowy obejmuje blisko 150 pozycji. Był promotorem ponad 1000 prac magisterskich i dyplomowych studentów prawa, administracji i politologii. Za osiągnięcia naukowe i dydaktyczne otrzymał wiele nagród i odznaczeń, m. In. Srebrny Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Odrodzenia Polski, Złotą Odznakę Zasłużonego Działacza Prawników Polskich, Odznakę Honorową „Za zasługi dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego”, statuetkę „Twórca Wizerunku Hławy”.

Bronisław Jastrzębski urodził się 1 kwietnia 1927 roku. Druga Wojna Światowa skróciła jego dzieciństwo i czas dojrzewania. Jako młody człowiek był uczestnikiem walk o integralność terytorialną Polski – walki o Bieszczady. W tych trudnych dla niego chwilach stał się świadkiem śmierci wielu swoich przyjaciół i kolegów. Bronisław Jastrzębski w stopniu porucznika został zwolniony z wojska z przyczyn politycznych. W 1954 roku rozpoczął studia początkowo na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego, a po zaliczeniu pierwszego roku przeniósł się na Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Poznańskiego, gdzie w 1959 roku uzyskał magisterium prawa.

W roku 1964 na podstawie dysertacji „Prezydium rad narodowych w systemie organów władzy Państwowej PRL” nadano mu stopień doktora nauk prawnych. Po obronie i jej opublikowaniu (w skróconej wersji) przez Książkę i Wiedzę „Funkcjonowanie prezydiów rad narodowych (1965), obdarzono go „wilczym biletem” i w ten sposób zablokowano mu na kilka lat rozwój naukowy. Bronisław Jastrzębski nie miał możliwości publikacji o charakterze prawnoustrojowym oraz pracy dydaktycznej. Zarzucano mu bowiem głoszenie poglądów niepopularnych. Zarzut dotyczył krytyki centralizmu demokratycznego i leninowskiej koncepcji podwójnego podporządkowania w polskim aparacie państwowym. Pracował więc jako radca prawny w prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz w koszalińskich przedsiębiorstwach.

Utworzenie w 1970 roku Uniwersytetu Gdańskiego otworzyło mu drogę do podjęcia pracy na Wydziale Prawa i Administracji tej Uczelni: początkowo jako adiunkt, a od 1971 roku na stanowisku docenta etatowego, jako wykładowca nauki administracji i prawa administracyjnego. Tu brał aktywny udział w rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego, zwłaszcza Wydziału Prawa i Administracji. Wykładał również prawo rolne oraz prawo ochrony środowiska. Brał aktywny udział w różnych komisjach senackich Uniwersytetu Gdańskiego, był opiekunem Koła Naukowego Prawników, organizował sympozja naukowe oraz konferencje, recenzował studenckie publikacje.

W 1978 roku po opublikowaniu rozprawy habilitacyjnej na Uniwersytecie Gdańskim (wówczas) doc. dr Bronisławowi Jastrzębskiemu zarzucono postawę niezgodną z założeniami politycznymi partii, organizację strajku studentów w 1971 roku, szkalowanie władzy ludowej i organów MO. Podjęto wtedy próbę pozbawienia go pracy dydaktycznej i zawieszono na siedem miesięcy w czynnościach nauczyciela akademickiego, z zakazem publikacji. Wytoczono mu postępowanie dyscyplinarne. W 1981 roku Centralna Komisja Dyscyplinarna uchyliła uchwałę Komisji UG, w której upoważniono rektora do rozwiązania stosunku mianowania doc. dra Bronisława Jastrzębskiego. W tym też roku rozpoczęto procedurę habilitacyjną. Uchwałą z 6 kwietnia 1982 roku Rady Wydziału Prawa i Administracji UG nadano Bronisławowi Jastrzębskiemu stopień doktora habilitacyjnego nauk prawnych i powierzono organizację Katedry Prawa Rolnego i Ochrony Środowiska, której został kierownikiem. Funkcję tę pełnił do 1992 roku. W tymże roku mianowano go profesorem nadzwyczajnym w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Olsztynie (dziś wchodzącej w skład Uniwersytetu Warmińsko - Mazurskiego), gdzie zorganizował Katedrę Prawa i Samorządu Terytorialnego i został jej kierownikiem.

W czasie swojej pracy w Olsztynie utworzył studia podyplomowe administracji publicznej, opracował program tych studiów, doprowadził do utworzenia licencjackich studiów administracyjnych i tu również opracował ich program. Z jego inicjatywy i na podstawie jego założeń naukowo-organizacyjnych, katedra została przekształcona w Instytut Prawa i Samorządu Terytorialnego, którego był pierwszym dyrektorem. Zbudował podstawy do stworzenia Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego.

W 1998 roku przeszedł na emeryturę, jednak nie zaprzestał swojej działalności dydaktycznej. Rozpoczął pracę jako profesor w Wyższej Szkole im. Pawła Włodkowica w Płocku. W tym samym roku pojawiła się inicjatywa Profesora Jastrzębskiego dotycząca powołania w Iławie uczelni wyższej. Dzięki jego wielkiemu zaangażowaniu, prowadzeniu rozmów w Ministerstwie Edukacji, w dniu 8 września 1998 roku Minister Edukacji podjął decyzję o utworzeniu Wydziału Zamiejscowego w Iławie Szkoły Wyższej im. P. Włodkowica w Płocku. Profesor Jastrzębski został pierwszym dziekanem Wydziału Administracji w Iławie, a Iława dołączyła do grona miast akademickich. Profesor Jastrzębski opracował program funkcjonowania filii SWPW w Iławie. Przez 17 lat istnienia uczelni w Iławie wykształcił wielu administratorów. W każdej iławskiej instytucji pracują wychowankowie Profesora Bronisława Jastrzębskiego, osoby życzliwej, która zawsze służy pomocą studentom.

Profesor pisał też artykuły do lokalnej prasy, przybliżając mieszkańcom naszego miasta problematykę administracji, państwa, ustroju itp. Niewątpliwie jest to nauczyciel akademicki, który wywarł ogromny wpływ na rozwój kształcenia w Iławie.

Nadano tytuł „Honorowy Obywatel Miasta Iławy” - Uchwała nr XIII/111/2001 z dnia 29 sierpnia 2016 roku.